

Bogata de Jos-Floare din Ardeal

Ndaniel

-Poem-

Ce frumoasă e Bogata
Primăvara când apare
E o floare cum nu-I alta
Văzută din depărtare

Soarele când ne zâmbește
Și ne-mbracă în lumină
Când pădurea se pornește
La viață ca să vină

Câte flori și jioarele
În Coastă acum nu sânt
Să-ți scalzi ochii printre ele
De pe aripi iuți de vânt

Iar la Dâmburi ciocănași
Parcă râd acum la soare
În mov cât de drăgălași
Te adulmecă-n splendoare

Satul nostru ce frumos
De departe ne zâmbește
Căci Bogata mea de Jos
Parcă iar întinerește

Din Poieni până în Lazuri
De la Roiba în Lupoia
Flutură prin aer glasuri
Căci se dă la viață foaia

Chiar și Lornițul surâde
De pe-o aripă de vânt
Și în văzul lui ne prinde
Călcând gingaș pe pământ

De la Bortă până-n Zgleamăn
De pe Citera în Lazuri
Pare o floare azi de breavă
Împlinind atâtea năzuri

Ogrădeasa — Oveștene
Parcă totu acum vibrează

Și pe corzi de vânt alene
Inima ți-o-nviorează

Mă văd parcă acum în Pustă
Trecut chiar pe la Izvore
Pe cărarea cea îngustă
După flori multicolore

Albe roșii și albastre
În Coastă tu le găsești
Pe pământurile noastre
Cu drag dacă tu pășești

Și mă uit înspre Dălina
Până încă-n Cărbunar
Unde ne-am găsit odihna
Pe al satului hotar

Valea Târgului — Rupturi
Delul Blaghii și Armata
Nicidecum nu poți să-nlături
Să-l renegi în clipa asta

Pe toate le-am colindat
În a mea copilărie
Lucrând sau la pășunat
Pe sub bolta argintie

Ce frumoasă e Bogata
Ca o floare de bujor
Când sufletu-ți este gata
Să bea apă din izvor

Podu Lacului era
Loc de joacă pentru noi
Pe când turma ne păștea
Toți fiind atunci la oi

De-a untuțu ne jucam
De trăiam din plin în toate
Căci oile ne vedeam
Nu flămânde — nu-nsetate

Ce frumos e satul meu
Luat din copilărie
Să te plimbi prin el mereu
Pe brațe ca să te ție

Dosu Răcii eu nu pot
Să îl uit să-l dau uitării
Mic copil când eu am fost
L-am bătut din lungul zării

Și spre colțul de pădure
Am găsit atunci saptiu
De-o culoare să îți fure
Întreg sufletul tău viu

Fluturi gingași printre flori
Uneori se zbenguiau
Umplând fijința-mi de fiori
Ce adânc mă săgetau

Ce frumoasă e Bogata
În Ardeal când tu o vezi
Așezare cum nu-l alta
De nu-ți vine azi să crezi

Bate-n geamuri iarăși ploaia
Pe sub palele de vânt
Eu doar singur pe Lupoia
Tai în fugă-al ei pământ

Mai apoi spre Lorniț iată
Sunt pe-o aripă de vânt
Stăruind s-ajung o dată
Să calc iarăși pe pământ

Și-ntreg satul eu să-l prind
Printr-o dulce-nchipuire
Și cu ochii să-l cuprind
Într-o nouă înflorire

Ce frumosă e Bogata
Pus pe-o aripă de ploaie
Când lumina este alta
De-nspre sine te îndoaie

Gingaș sat ardelenesc
Ca și perele de vară
Când în gură-ți se topesc
Bune bune să îți pară

Floare scumpă din Ardeal
Pe aripi de ciocârlii
Până mai pe După Deal

Sau în toamnă pe la Vii
04-04-2018 cluj